

— Γεωργάκη μ' . . . παιδί μ' . . . Ἄχ, Γεωργάκη μ' ἐσύ!

Ἐξ ὧλων τῶν νεκρικών ἐντυπώσεων, τῶν ἀφθόνων ἐντὸς τῆς Νεκροπόλεως ἐκείνης, μόνον αὐτὴ διεπέρασε τὴν ψυχὴν τῶν δύο νέων, οἱ ὅποιοι ἐπῆγαν ἐκεῖ διὰ νὰ διασκεδάσουν. Οὕτε οἱ πολυτελεῖς στέφανοι, οὕτε αἱ χρυσομάρμαροι στήλαι, οὕτε τὰ καλλιτεχνικὰ κόλυβα, οὕτε τὰ ἀρχιερατικὰ τρισάγια, οὕτε ἡ εὐγλωττία τοῦ ἱεροκήρυκος—τίποτε ἐκ τῆς ἐπιδείξεως ἐκείνης δέν τοὺς συνεκίνησεν, ὅσον ἡ θλίψις τῆς πτωχῆς μητρὸς, ἡ ὁποία ἔχλειεν ἐκεῖ παρὰ μερὰ ἐπάνω εἰς τὸν πτωχὸν τάφον τοῦ παιδιοῦ τῆς. Καὶ ἡ συγκίνησις ἐξαίφνης καὶ ἀνεπίστως καταλαβοῦσα τὰς καρδίας τῶν, ἐξαπέστειλεν ἀκούσιον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῶν ἀνὰ ἐν δάκρυ, καὶ ἠγικώθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς συντριβῆς ἐκείνης ἡ αἰσθηματικὴ ἐξομολόγησις, τὴν ὁποίαν εἶχαν κάμῃ πρὸ ὀλίγου . . .

ΑΝΤΙΑΛΟΣ

Ἡ ΚΑΛΤΣΑ

Εὐρίσκειτο περὶ τὸ τέλος τοῦ δρόμου του, ὅταν αἶφνης ἑσταμάτησε. Τοῦ ἐπέρασεν ἰδέα ὅτι εἶχε φορέσῃ τὴν κάλτσαν τοῦ ἀνάποδα.

Ἀλλὰ δὲν ἐνθυμεῖται καλά.

Καὶ σκέπτεται:

«—Τὸ πρῶτ' τὴν εἶδα ἐκεῖ δίπλα μου' ἦτον ἀνάποδα καὶ ἐπῆρα νὰ τὴν γυρίσω ἀπὸ τὴν καλὴν. Τὸ θυροῦμαι καλά αὐτό. Ἐπειτα ὅμως; Τὴν ἐγύρισα ἄρ' γε; . . . —Ὁχι. Τώρα τὸ θυρήθηκα. Εἶχα τὸν νοῦν μου ἄλλοι ἐκείνην τὴν ὥραν . . . καί . . .

Καὶ τώρα;

Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος, ποῦ μὲ κατατρέπει! . . . Νὰ μὴ προσέξω καὶ πάλιν, ἀφοῦ ξέρω ὅτι αὐτὴ μοῦ ἔφερε ὅλαις μου τὰς συμφορὰς! . . . —Ἀνάποδα καὶ σήμερα . . . Σήμερα, ποῦ πρόκειται νὰ παρουσιασθῶ πρῶτ'—πρῶτ' μάρτυς εἰς τὸ Δικαστήριον . . . Καὶ νὰ προχωρήσω ἔτσι;

«Ὁχι' ὅπισω. Ἀς μοῦ βάλουν καὶ πρόστιμον. Καλὰ ποῦ τὸ θυρήθηκα καὶ τόσο . . .»

Καὶ στραφεὶς τρέχει ὀπίσω, πρὸς τὴν οἰκίαν του.

Τοῦλάχιστον νὰ προλάβῃ τὸ κακὸ, νὰ τὴν γυρίσῃ. Ἀλλ' ὅσο νὰ φθάσῃ ἔχει νὰ κάμῃ τόσον δρόμον . . . μὲ τὴν κάλτσαν τοῦ ἀνάποδα! . . . —Χωρὶς ἄλλο—εἶνε ἀδύνατον—κἄτι θὰ τοῦ συμβῇ. Καὶ ὁ Θεὸς πλέον μαζὶ του.

Ἐν τούτοις τρέχει.

Εἰς τὴν γωνίαν, καθὼς ἔστρεψε ἀφηρημένος, τὸν ἐκτύπησε μιὰ σανίδα ἀπὸ τὸ σπίτι, ποῦ ἔκτιζαν. Παρέκει συγκρούεται ἰσχυρῶς πρὸς τινὰ διαβάτην, ὁ ὁποῖος τοῦ ρίπτει ἀπειλητικὰ βλέμματα, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως λεπτοφυῆ τινὰ γαίλη διαστέλλονται εἰς μεϊδιάμα οἴκτου.

Προσέχων τώρα εἰς τὰ ἄνω, ὅπως ἀποσύγγι ὁμοίαν μηχανήν, δὲν βλέπει τὸν πρὸ τῶν ποδῶν του λίθον καὶ μετ' ὀλίγον ἐξαπλοῦται βλαστημῶν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου . . . Καὶ γύρω—γύρω ὅλα τὰ βλέμματα ἐπάνω του . . . Καὶ ἀκόμα τοῦ μένει τόσος δρόμος! . . .

Ἀν' ἐπαίρνε τέλος πάντων μίαν ἄμαξαν . . . Ἀλλὰ ν' ἀναβῇ μὲ τὴν κάλτσαν τοῦ ἀνάποδα; Νὰ πάθῃ φοβερώτερα; Ν' ἀνοίξῃ τ' ἄμαξι, νὰ τρομάξουν τ' ἄλογα: . . . —Ὁχι, ὄχι. Μὲ τὰ πόδια. Καὶ ἄς ἔφθανε μιὰ φορὰ! Οὕτε νὰ ξαναπαίσῃ κάλτσα . . .

—Ἐπὶ τέλους! Πλησιάζει, ἔφθασε. Ἀλλ' ἡ σκάλα; Ν' ἀναβῇ τὴν σκάλα, ποῦ ἔχει καὶ τόσα σκαλοπάτια; Καλλίτερα κάτω. Τοῦ φθάνουν τόσα.

Εἰσορμᾷ εἰς τὸ πρῶτον τυχὸν δωμάτιον καὶ ἀποβάλλει βιαίως τὸ ὑπόδημά του. Τὸ βλέμμα του πίπτει ἤδη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐκείνου τῆς βασιάνου, ἐπὶ τῆς αἰωνίας αἰτίας τῶν ἀτυχημάτων του.

Ἀλλ' ἐν ᾧ μετὰ βδελυγμίας ἐτοιμάζεται ὅπως διὰ παντὸς τὸ ἀπορρίψῃ, βλέπει τί ἀπίστευτον. Τόσον δὲ ἀπίστευτον τοῦ φαίνεται τοῦτο, ὥστε μεσουρανοῦντος ἡδὴ τοῦ ἡλίου ἀνάπτει φῶς . . .

Τὴν κάλτσαν τοῦ τὴν ἐφοροῦσε ἀπὸ τὴν καλὴν.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἀξιανάγνωστα ἐκ γαλλικῶν περιοδικῶν:

Οἱ παρὰ τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τῆς Mme de Witt (Bibliothèque Universelle)—Ὁ κοινωνικὸς πόλεμος ὑπὸ Em. Ollivier (Correspondant 25 Δεβρ.)—Ὁ Αὐγούστος Κόντ καὶ ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις ὑπὸ F. Aulard (Revue Bleue 31 Δεβρ.)—Ὁ Βαζαὶν εἰς τὸ Μεντὺ ὑπὸ Bellin (ὁμ. 8 Ἰαν.)—Ἡ ἐξέλιξις τῆς λυρικῆς ποιήσεως κατὰ τὸν 10^{ον} αἰῶνα ὑπὸ F. Brunetiere (ὁμ. 21 Ἰαν.)—Ἡ γυνὴ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπὸ C. de Varny (Revue des deux Mondes 15 Ἰαν.)—Ὁ Βίσμαρκ εἰς δυσμένειαν ὑπὸ M. Harden (Revue de Famille)—Αἱ ἐπτὰ εἰκόνες τοῦ ἀνθρωπίνου ὀφθαλμοῦ ὑπὸ M. Tscherning (Revue generale des sciences)—Μία ἐξόριστος ὑπὸ P. Lotti (Nouvelle Revue 1 Ἰαν.)—Ἡ Νεάπολις κατὰ τὸν 15^{ον} αἰῶνα ὑπὸ M. Pellet (ὁμ.)—Ρῶσσοι καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Rimbaud (ὁμ. 15 Ἰαν.)—Χαῖνε ὑπὸ L. Daudet (ὁμ.)—Ἡ πλαστικὴ καλλονὴ ὑπὸ L. Couturat (Revue Philosophique)—Ψυχικὴ Παθολογία ὑπὸ G. Ballet (Revue Scientifique 31 Δεβρ.)—Ἑγκληματικαὶ ἐφορταὶ ὑπὸ G. Ferrero (ὁμ. 14 Ἰαν.)—Ὁχι πλέον κρέας (Société Nouvelle)—Ἡ Ρωσικὴ ἀστυνομία (ὁμ.).

Ἐκ γερμανικῶν περιοδικῶν:

Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ Σχίλλερ ὑπὸ Bobé (Deutsche Rundschau)—Ἡ γολέρα τοῦ 1892 ὑπὸ Krocke (ὁμ.)—Ἡ Γερμανία ὑπὸ Goltz (ὁμ.)—Χαῖνε ὑπὸ Grenier (Magazin für Litteratur)—Ἡ α' Μαΐου ὑπὸ A. Bebel (Neue Zeit)—Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ Χαῖνε (Nord und Süd)—Οἱ νόμοι τῆς ἀνάγκης ἐν τῇ φύσει ὑπὸ Lasswitz (ὁμ.)—Τέννυσον ὑπὸ W. Zimmer (Velhagen und Klasings Monatshefte)—Τὸ χειρόκτιον ὑπὸ τῆς Kcs Mundt-Mutbach (ὁμ.)—Ἡ ὑγιεινὴ τῶν πόλεων (Ueber Land und Meer)—Ὁ στηθάδισμος καὶ τὸ μέλλον τῶν γυναικῶν (Zukunft)—Οἱ Ρότσχιλδ (ὁμ.).

Ἐξ ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν περιοδικῶν:

Ὁ Τζάρος Ἀλέξανδρος Γ' ὑπὸ E. Lanin (Contemporary Review)—Σχολὴ δημοσιογράφων ὑπὸ Blowitz (ὁμ.)—Ἀπαισιοδοξία καὶ πρόοδος ὑπὸ S. Alexander (ὁμ.)—Τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον ὑπὸ J. Mac-Carthy (ὁμ.)—Ἡ αὔξησις τῆς παραφροσύνης ὑπὸ W. Corber (Fortnightly Review)—Μικρὴλ Ἀγγελοὺς ὑπὸ H. Horne (ὁμ.)—Ἡ φωτογραφία τῶν πνευμάτων ὑπὸ H. Haws (ὁμ.)—Ἀποσπάσματα ἀνέκδοτα ἐκ τῆς Ἀραβικῆς Ἀνθολογίας ὑπὸ G. Dugat (Imperial and Asiatic)—Συγγραφεῖς καὶ ἐκδόται ὑπὸ F. Wicks (National Review)—Σικελία ὑπὸ τῆς Λαίδης Kappel (ὁμ.)—Ἡ αὐπνία καὶ τὰ νέα ὑπνωτικά ὑπὸ W. Hammonnd (North American Review)—Ἡ δύναμις τοῦ τηλεσκοπίου ὑπὸ A. Clark (ὁμ.)—Οἱ ἰνδοὶ μάχοι ὑπὸ H. Kellar (ὁμ.)—Ἡ πτώσις τῆς Σεβαστουπόλεως ὑπὸ W. Russel (Scribner's Magazine)—Ἡ ζωὴ ἐν Ἰνδίας (Century)—Ἡ διὰ τῆς πίστεως θεραπεία ὑπὸ Charcot (New Review)—Οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Αἰγύπτῳ (Review of Reviews).